

AKADEMIA FILMOWA IM. PIOTRA ŁAZARKIEWICZA

Temat: *Oddać głos zwykłym widzom, tym, dla których się filmy robi, i którzy traktują je jako część swojego życia... „100 lat w kinie, 1995”*

(<http://ninateka.pl/arttykul/100-lat-w-kinie-pawel-lozinski>)

1. Przeczytaj podany poniżej fragment tekstu, następnie wykonaj polecenia.

British Film Institute zamówił u Krzysztofa Kieślowskiego dokument na stulecie kina, a on odstąpił realizację swemu ówczesnemu asystentowi, Pawłowi Łozińskiemu. „Nie chciał brać polskich pieniędzy na ten film, odbierać młodym szansy” – tłumaczy ten gest Łoziński. Kieślowski był autorem kluczowego pomysłu: oddać głos zwykłym widzom, tym, dla których się filmy robi, i którzy traktują go jako część swojego życia. Oglądamy fragmenty polskich filmów i przykuwające twarze kinomanów, na których jak w lustrze odbijają się dawne przeżycia. Od najstarszych widzów, pamiętających jeszcze swoje wzruszenia na przedwojennej *Trędowatej* i śmiech na komediach z Dymszą, przechodzimy do młodszych, dla których filmami życia były *Popiół i diament*, *Zezowate szczęście*, *Żywot Mateusza* czy *Przypadek*. Ta szkicowa, subiektywna historia kina polskiego pokazuje przywiązanie widzów do rodzimego kina. Ale pokazuje też przy okazji, że widownia głupieje lub mądrzeje razem z kinem. Widać zmieniającą się funkcję kina: od przedwojennego kiczu, poprzez dojrzałe, myślące kino lat 56-81, do polskiej komercji lat 90., małpującej amerykańskie thrillery i obliczonej na zaspokojenie najprymitywniejszych oczekiwań. Ostatnie słowo – marzenie o filmie – należy do dziecka, małego Tomaszka (brata reżysera). „On nam zrobił ten film. Dokręciliśmy go, bo nie mieliśmy zakończenia. Nie chcieliśmy kończyć filmu epizodem dziewczyny, która marzy o tym, żeby zostać kochanką Lindy. Kino nie może być tak głupie”.

(Opis filmu w opracowaniu Tadeusza Sobolewskiego)

- Co to znaczy, że „widownia głupieje lub mądrzeje razem z kinem”?

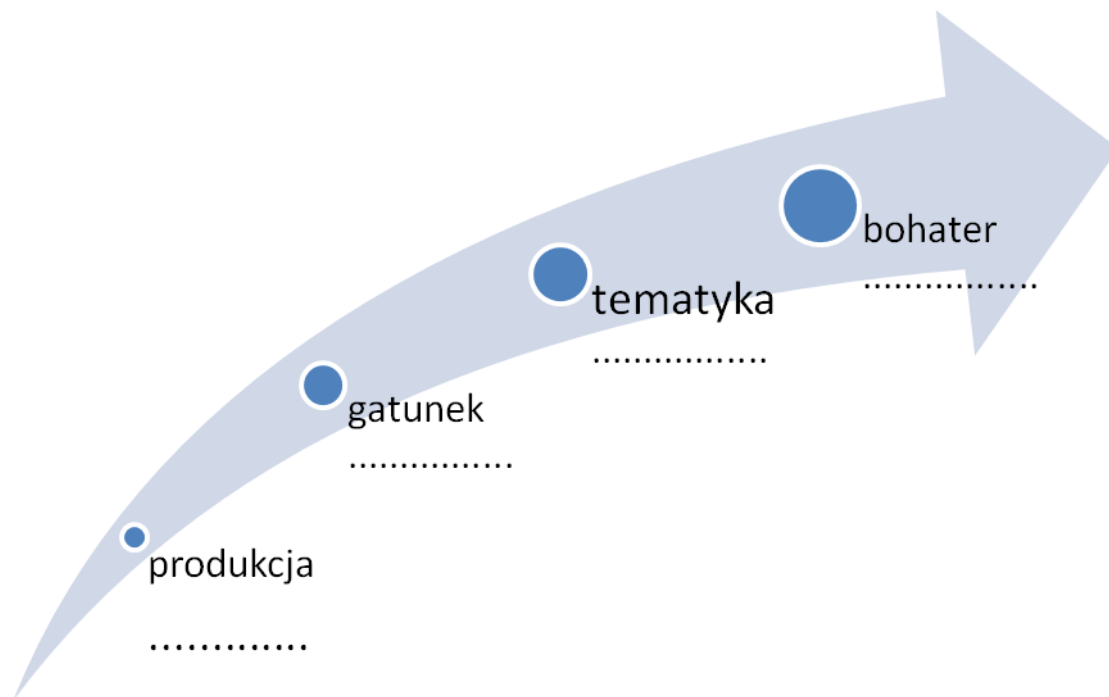
.....
.....

- „Chciałbym obejrzeć taki film, żeby był mądry, żeby to była prawda, żeby to naprawdę się działo, żeby to był film fabularny, gdzie się nie zabijają, żeby to był film trochę śmieszny też, no i fajny” - podsumowuje kilkuletni Tomaszek. O jakim kinie marzy mały Tomaszek, brat reżysera?

.....
.....

- Jakie są Twoje marzenia dotyczące filmu? Jaki nowy film chciałbyś obejrzeć? Uzupełnij diagram.

2. Wylicz znane Ci gatunki filmowe.

- .....
- .....

- .....
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....

3. Wielbiciele kina wypowiadający się w filmie Łozińskiego przyznają, że właściwie całe życie przeżyli w kinie, że gdyby nie filmy, mogłoby się ono inaczej ułożyć. "Aktor przed wojną to był wzorem, nie tylko idolem, on był wzorem" - pada z ekranu. "Inaczej bym przez życie przeszła, gdyby nie film, wzorowałam się na filmach" - przyznaje starsza pani. "Z filmu człowiek się uczył wtedy kochania" - dodaje z rozrzewnieniem sędziwy mężczyzna.

(<http://culture.pl/pl/dzielo/100-lat-w-kinie>)

- Odpowiedz, dlaczego kino dawało przyjemność?

.....
.....
.....

- Jak myślisz, co to znaczy, że aktor był wzorem?

.....
.....
.....

4. "Z filmu człowiek się uczył wtedy kochania"... I patriotyzmu też. Podczas okupacji podziemie wzywało do bojkotu kin hasłem "Tylko świnie siedzą w kinie". Łamiąc bojkot, można się było solidnie narazić, zostać pobitym lub oblanym kwasem solnym. Natomiast po wojnie publiczność starała się odbić z naddatkiem wojenne czasy.

Zastanów się i zapisz, czego widza dziś może nauczyć kino? Napisz tezę, a następnie dwa argumenty, które mogą Twoją tezę potwierdzić.

Teza:

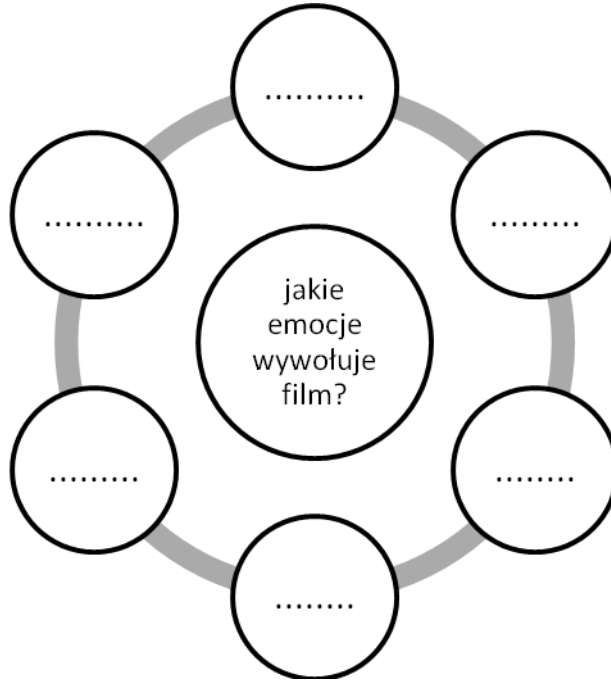
.....
.....

Argumentacja:

.....
.....

.....
.....

5. Jeden z bohaterów już na początku mówi: *Strasznie przeżywałem film*. Odpowiedz, jak można film przeżywać? Jakie emocje wywołują produkcje kinowe?

6. Wyjaśnij związki frazeologiczne, których użyli bohaterowie filmu Łozińskiego.

- Cielęca miłość - .....
- Siał pietruszkę - .....
- Małpować - .....
- Na polskie kino zrobił się bum - .....
- Walili drzwiami i oknami - .....

7. Co to znaczy, że widzowie żyją życiem bohaterów z ekranu? Gdy fikcja miesza się z rzeczywistością?

.....
.....
.....

11. Zadanie domowe – konkursowe

Przygotuj plakat kinowy, który będzie zapowiedzią obejrzanego przez Ciebie filmu Pawła Łozińskiego „100 lat w kinie”. Plakat na brystolu w formacie A0. Technika dowolna.

Gotowe prace przynosimy do kina do 10 listopada.

Opracowała: Lucyna Szczepaniak

Projekt dofinansowano ze
środków: Ministerstwa Kultury i
Dziedzictwa Narodowego, Gminy
Jarocin

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Kino jest członkiem:

